

Žalobci: a) Odborová organizace Sluníčko, z.s., ič 227 11 554, (oos)
zasílací adresa: Tovární 14, 571 01 Moravská Třebová,
kterou zastupuje Ing. Martin Bína, Jiráskova 111, 571 01 Moravská Třebová, prezident organizace
b) Ing. Martin Bína, Jiráskova 111, 571 01 Moravská Třebová, jako fyzická osoba (M.B.)

Žalovaný: I.) Česká republika, za kterou jedná Ministerstvo spravedlnosti ČR, pod které spadají
JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., JUDr. Martina Vršanská, Mgr. Radek Kopsa, soudci Krajského soudu
v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, a Mgr. Jan Ducháček, místopředseda soudu
II.) Česká republika, za kterou jedná Ministerstvo spravedlnosti ČR, pod které spadá Vězeňská služba ČR,
jejíž součástí je Justiční stráž

Věc: **Žaloba ve věci správní,**
na nezákonný zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu, dle zákona č. 150/2002 Sb.

V Moravské Třebové dne 21. března 2017

Dne 27.2.2017 proběhlo před Krajským soudem v Pardubicích jednání ve věci 27Co 435/2015.

Z jednání soud pořídil zápis, na který odkazují.

Jednání soudu sledovala kamera a mikrofon umístěné v jednací síni, na jejichž záznam odkazují.

Z jednání jsem také pořídil záznam umístěný na <https://vimeo.com/209342238>

Za jednání žalobce M.B. vznesl několik námitek, což je běžný procesní postup. Soud námítky vyřídil a učinil o tom zápis do protokolu. Po 14ti zapsaných řádcích začal soud M.B. zakazovat v námítkách pokračovat, s tím, že pokud bude ztěžovat postup jednání, bude vykázán z jednací síně. M.B. namítal, že vznášení námitek je jeho základním procesním právem, které mu soud zakázat nemůže. V námítkách pokračoval. Stejná situace se několikrát opakovala.

V rámci řešení námitek se mj. ukázalo, že soud po mnoho let považuje omylem za zástupce nezletilého účastníka řízení advokáta Nováka. Soud byl vyzván, aby našel ve spisu plnou moc Nováka. Po dlouhém listování soud plnou moc nenašel. Místo aby to zapsal, uvedl do protokolu, že ve spisu nenašel odvolání plné moci. To tam pochopitelně také nebylo. Vyšlo tedy najevo, že soud vede po mnoho let zmatečné řízení. Další očekávanou kritiku svého postupu soud neunesl, veškeré námítky M.B. zakázal a z jednací síně ho vykázal. M.B. prohlásil, že se svých procesních práv dobrovolně nevzdá, protože ze zkušenosti ví, že soud by do protokolu zapsal, že M.B. odešel z jednací síně sám a dobrovolně. Prohlásil tedy, že pokud předseda senátu chce, aby M.B. jednací síň opustil, bude ho k tomu muset donutit fyzickým násilím. Předseda senátu poslal pro justiční stráž, aby M.B. k odchodu z jednací síně donutila. Justiční stráž M.B. vyzvala k odchodu. M.B. klidně opakoval, že se dobrovolně svých procesních práv rozhodně nevzdá, a že ho musí donutit násilím. Justiční stráž M.B. uchopila za ruce a násilím jej vyvekla z jednací síně. M.B. kladl pasivní odpor a volal: *Přestaňte mi kroutit rukama, násilí, gestapo* apod.

Po vyvedení z jednací síně ozbrojenci M.B. nepustili. Násilím jej vyveklí dlouhou chodbou až před soudní budovu, kde jej položili na špinavý chodník, přestože jim nic nebránilo postavit jej na nohy. Soudci otevřenými dveřmi dobře slyšeli, že M.B. byl vyveden nikoli pouze z jednací síně, ale z budovy soudu, před níž je justiční stráž přes své protesty zadržován a je mu bráněno ve vstupu zpět do budovy.

M.B. nebyl účastníkem řízení pouze jako fyzická osoba. Je současně předsedou odborové organizace, která se oficiálně zabývá m.j. kontrolní činností v justici, a také dohledem nad činností soudců. Stejný senát, krátce před událostí, prohrál s touto organizací spor, když Nejvyšší soud ČR zrušil jeho rozhodnutí, kterým soud chtěl organizaci její činnost zakázat. Což na danou věc dopadá tak, že útok byl veden nikoli pouze proti osobě M.B., ale i proti odborové organizaci při provádění její řádné oficiální činnosti (po dobu bránění ve vstupu do budovy). V postupu žalovaných spatřujeme zastrašování, resp. pokračování útoku proti organizaci, která veřejně kritizuje poměry na zdejších soudech, viz <http://oos.wz.cz>

Dalších cca 45 minut bránila justiční stráž M.B. bezdůvodně ve vstupu do budovy soudu, nepomohla ani přivolaná hlídka policie. Ta prý nemůže proti justiční stráži zakročit. Nakonec bylo M.B. umožněno vstoupit a podat stížnost předsedovi soudu, viz příloha. Justiční stráž na chodbě soudu bránila žalobcům v pořizování fotografií. Přitom pořizování fotografií např. ze spisu je běžné. Při podávání stížnosti žalobce na pokyn místopředsedy soudu stráž zastrašovala svou přítomností a také postojí, např. rukou na stělné zbrani, viz zápis. Zaměstnanci soudu se přitom s veřejností běžně setkávají na chodbách i mimo budovu soudu – bez jakékoli ochrany. Zapisovatelka a M.B. se nikdy předtím neviděli. M.B. se nikdy předtím žádného napadení nikoho nedopustil, ani na soudě, ani jinde. K ochraně zapisovatelky tedy nebyl žádný důvod. Zbytečná byla hned dvojice ozbrojenců. Justiční stráž nic nebránilo přihlížet zápisu stížnosti jinými osobami, než proti kterým stížnost směřovala. Tato praxe, tedy přítomnost ozbrojené osoby při podávání stížnosti, je na českých soudech běžná. Justiční stráž je namísto ochrany pořádku ve veřejném zájmu hojně zneužívána jako soukromá ochranka zaměstnanci soudů proti občanům domáhajícím se plnění pracovních povinností a veřejné kontroly justice.

Předvedené zastrašování a útoky proti kritikům a nepohodlným osobám vůbec nesou rukopis zneužívání ozbrojených složek a rozhodovacích pravomocí veřejné správy komunisty za dob bývalého režimu. A právě dodnes trvajícím velmi silným vlivem osob s vazbami na bývalou KSČ na činnost zdejších soudů, na státní zastupitelství, i na veřejnou správu, je předmětem veřejné kritiky ze strany žalobců, což bude asi skutečný motiv popisovaných událostí.

Všechny zásahy označují žalobci za nezákonné zásahy, pokyny nebo donucení správního orgánu dle zákona č. 150/2002 Sb., zkracující jejich práva, především právo na spravedlivý soudní proces, na svobodu pohybu a pobytu, a právo na svobodnou činnost odborových organizací, uvedené v Listině základních práv a svobod, součástí Ústavy ČR.

Kompetence soudního senátu se týkají pouze rozhodování v dané věci. Soudci jsou povinni postupovat dle zákona, v tomto případě dle o.s.ř. Ten **neobsahuje** oprávnění soudu vykázat účastníka z řízení, protože tento trvá na přednesení několika námitek před přečtením odvolání. Soudu nic nebránilo, aby odvolání účastníka přečetl sám už za jeho přítomnosti, šlo o záminku. Vykázat účastníka lze jen dle § 54 o.s.ř.: „*Toho, kdo hrubě ruší pořádek, může předseda senátu vykázat z místa, kde se jedná. Je-li vykázán účastník, může být jednáno dále v jeho nepřítomnosti.*“

Soud neuvedl, že uplatnil § 54, ani se nezmínil, že dochází k rušení pořádku, natož pak hrubému. Z ničeho nelze dovodit, že soud měl při vykazování na mysli toto ustanovení. Soud to ani netvrdí, takže o tom není sporu.

Jiné vykázání soudem, než dle § 54, je úkonem mimo jeho zákonné kompetence, jde o **nezákonný pokyn správního orgánu**. Soud jej přesto naplnil nezákonným **donucením** justiční stráž, která se asi domnívala, že vynucuje pokyn dle § 54.

Justiční stráž po vynesení účastníka z jednací síně nepustila, ale **bez důvodu a z vlastní vůle jej vynesla** až před budovu soudu, kde jej opět **bez příkazu a důvodu zadržovala**. Soudci se na tom podíleli tak, že o tom věděli, ale stráž neupozornili, že vykázání se týkalo jen jednací síně po dobu jednání. Když strážci protiprávního jednání zanechali, bezdůvodně **bránili** žalobcům v **pořizování fotografií** v budově soudu a **na pokyn místopředsedy soudu** žalobce při podávání stížnosti **zastrašovali**.

Důkaz: Protokol o jednání sp.zn. 27Co 435/2015
Úřední záznam o podání stížnosti
Videozáznam na <https://vimeo.com/209342238>

Dle § 142 (1) o.s.ř.: „*Účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.*“

Dle § 60 (1) s.ř.s.: „*Nestanoví-li tento zákon jinak má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*“

Žalobci vznikly náklady řízení ve výši 300 Kč, které sestávají z jednoho režijního paušálu po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o.s.ř., a sice za podání žaloby podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. a) vyhl. č. 254/2015 Sb. a podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Jejich zaplacení navrhuje žalobce uložit žalovanému ve lhůtě tří dnů od právní moci rozhodnutí podle § 160 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 167 odst. 2 o.s.ř.

Proto žalobci navrhují, aby soud rozhodl, že:

I. Pokyn - usnesení o vykázání účastníka jednání ve věci 27Co 453/2015 dne 27.února 2017, přibližně v 10 hodin 50 minut, které učinil za senát 27Co jeho předseda, JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., je nezákonný.

II. Zásah justiční stráže, provedený poté, co účastník opustil jednací síň, tedy jeho násilné vyvlečení ze soudní budovy a položení na chodník před budovou, je nezákonný.

III. Pokyn a zásah justiční stráže, kterým bylo žalobcům po dobu cca 60 minut bráněno vstoupit do budovy soudu, je nezákonný.

IV. Pokyn a zásah justiční stráže, spočívající v bránění žalobcům v pořizování fotografií na chodbě soudu, je nezákonný.

V. Pokyn místopředsedy soudu, aby byla justiční stráž přítomna podávání stížnosti, je nezákonný.

VI. Žalovaným se zakazuje, aby v porušování práv žalobců pokračovali nebo jej opakovali.

VII. Žalovaným se ukládá zaplatit žalobcům náklady řízení ve výši 300 Kč, ve lhůtě tří dnů od právní moci rozhodnutí.

Namítáme podjatost všech soudců Krajského soudu v Hradci Králové, včetně pobočky Pardubice a požadujeme, aby o věci rozhodoval soud jiný, mimo Pardubický a Královéhradecký kraj. Žalobci dlouhodobě veřejně kritizují soudce a poměry na zdejších soudech, což zakládá domněnku, že věc tu nebude vyřízena řádně.

Za sebe a za Odborovou organizaci Sluníčko, z.s., Martin Bína